WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.709.2020

Łódź, 27 października 2020 r.

Rada Gminy Sieradz

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713)

stwierdzam nieważność

§ 1 uchwały Nr XXVII/167/2020 Rady Gminy Sieradz z dnia 16 września 2020 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XXII/136/2020 Rady Gminy Sieradz z dnia 11 marca 2020 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej i obiektów budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam w zakresie § 2 ust. 4 wprowadzonej zmiany.

U z a s a d n i e n i e

Mocą § 1 uchwały Nr XXVII/167/2020 z dnia 16 września 2020 r. Rada Gminy Sieradz nadała nowe brzmienie § 2 uchwały Nr XXII/136/2020 Rady Gminy Sieradz z dnia 11 marca 2020 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej i obiektów budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam.

Zawiadomieniem z dnia 5 października 2020 r., znak PNIK-I.4131.709.2020 organ nadzoru wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności tej uchwały.

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie www.lodzkie.eu w zakładce ochrona danych osobowych.

Rada Gminy Sieradz nie złożyła wyjaśnień w terminie wyznaczonym przez organ nadzoru, nie podjęła też uchwały mającej na celu wyeliminowanie zakwestionowanego zapisu.

Mając na uwadze powyższe, organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru.

Podstawę prawną kwestionowanej uchwały stanowi art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470 z późn. zm.), zgodnie z którym rada gminy w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł.

Zgodnie z nadanym na podstawie § 1 uchwały Nr XXVII/167/2020 z dnia 16 września 2020 r. nowym brzmieniem § 2 ust. 4 „zajęcie pasa drogowego przez okres krótszy niż 24 godziny (1 dzień) jest traktowane jak zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień."

W ocenie organu nadzoru przytoczona regulacja przekracza upoważnienie ustawowe. Akty prawa miejscowego powinny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej, w taki sposób, aby przyjęte przez nie normy uzupełniały przepisy powszechnie obowiązujące wydane przez inne podmioty. Przepisy ustawy o drogach publicznych dopuszczają, aby w drodze uchwały organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustalił wyłącznie wysokość stawek opłat za zajęcie 1m² pasa drogowego. Rada Gminy Sieradz nie była zatem uprawniona do wprowadzenia zapisów, które zostały już uregulowane ustawowo, tj. w art. 40 ust. 4 ustawy o drogach publicznych. Zgodnie z przywołanym przepisem ustawy, opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 4, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych zajętej powierzchni pasa drogowego, stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego i liczby dni zajmowania pasa drogowego, przy czym zajęcie pasa drogowego przez okres krótszy niż 24 godziny jest traktowane jak zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień. Podkreślić także należy, że § 118 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) wyraźnie stanowi, iż w akcie wykonawczym nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych. Treść "powtórzeń" nie prowadzi do poprawy świadomości prawnej adresatów aktu miejscowego, może być natomiast odbierana przez nich jako wyłączny rezultat prawodawstwa organu jednostki

samorządu terytorialnego" (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19 maja 2010 r., sygn. akt II SA/Go 238/10 i z dnia 22 lutego 2012 r., sygn. akt II SA/Go 56/12). Z ugruntowanego orzecznictwa sądów administracyjnych wynika ponadto, że chwała rady gminy jako akt podjęty w ramach upoważnienia ustawowego, udzielonego gminie do tworzenia aktów prawa miejscowego, musi respektować postanowienia aktów prawnych powszechnie obowiązujących wyższego rzędu, czyli ustaw oraz wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych. Poszanowanie to oznacza, że zarówno ich treść, jaki tryb stanowienia nie mogą pozostawać w oderwaniu od zapisów innych aktów prawa powszechnie obowiązującego. Co więcej, należy pamiętać, że tworzenie i stosowanie prawa miejscowego powinno odbywać się w sposób, który sprzyja uzyskaniu efektu spójności i braku wewnętrznej sprzeczności systemu prawa oraz komplementarności regulacji prawnych w danym zakresie. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt II FSK 1755/12: „Powtórzenie w uchwale rady gminy przepisu ustawy powoduje przeniesienie materii ustawowej do aktu prawnego niższego rzędu i narusza istotę tego aktu (por. Zasady techniki prawodawczej. Komentarz do rozporządzenia, praca zbiorowa pod red. J. Warylewskiego, Warszawa 2003, s.409)."

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXVII/167/2020 Rady Gminy Sieradz z dnia 16 września 2020 r. we wskazanej części jest uzasadnione.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:
Wójt Gminy Sieradz